

regler i tidernes morgen. Det var netop, for at befolkningen kunne få indsigt i, hvem der blev tilføjet til »familien«, hvem man udvidede befolkningen med, og den indsigt har befolkningen ikke, når afgørelserne og vurderingerne bliver foretaget i et udvalg.

Det var det, der var min pointe: Folketinget har i virkeligheden en pligt til at lave en individuel vurdering af hver enkelt. Og derfor skal hr. Poul Qvist Jørgensen ikke skose, når der er enkelte folketingsmedlemmer, der går op og beder om, at den vurdering rent faktisk bliver foretaget.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Hr. Poul Qvist Jørgensen siger, at ansøgerne er gennemgået i udvalget og vurderet af udvalget. Og så vil jeg godt spørge hr. Poul Qvist Jørgensen:

Er det virkelig Socialdemokratiets holdning, at en morder og en narkohandler skal have dansk statsborgerskab? Er det Socialdemokratiets holdning?

Og jeg vil godt spørge justitsministeren, hvilket livssyn der ligger bag, at man giver mennesker, der er så kriminelle, dansk statsborgerskab. Skal det ikke være en hædersbetegnelse? Skal det ikke være en blåstempling af mennesker, at de får dansk statsborgerskab? Og hvordan vurderer man alle de andre, der står i lovforslaget, når de bliver slået i hartkorn med kriminelle?

Jeg forstår ikke Socialdemokratiets holdning til det her, og jeg forstår det slet ikke, når man bruger som begrundelse, at vi ikke kan opdele lovforslaget, at man ikke kan skille mennesker ud, og man så samtidig skiller mennesker ud. Justitsministeren er kommet med ændringsforslag, hvor mennesker, der kun er sigtet, bliver nævnt med navns nævnelse og skilt ud.

Hvordan harmonerer det med det syn, man lægger for dagen hos Socialdemokratiet og i øvrigt også i de andre regeringspartier? For der er vel en fælles holdning i regeringen!

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var befriende med den klarhed, fru Jonna Grønver som ordfører for Venstre udtrykte: Venstre mente som udgangspunkt, at personer, der var dømt for straffelovsovertrædelser, ikke kunne få dansk statsborgerskab.

Dermed har Venstre nu cementeret deres skift over til Fremskridtspartiet i forbindelse med

disse sager. Det er et skift i forhold til Venstres politik igennem de sidste årtier, hvor man har opretholdt den gode danske tradition, at hvis en person er dømt for en overtrædelse, har afsonet sin straf og så i øvrigt opfører sig ordentligt i det danske samfund, så skal personen ikke også have tillægsstraf ved at få andre sanktioner oven i hovedet. Jeg vil godt nævne et enkelt eksempel.

Nu sagde fru Tove Fergo før, at narkohandlere ikke måtte få dansk statsborgerskab. Vi har faktisk givet dansk statsborgerskab til narkohandlere. Jeg husker især en sag for et par år siden: En ung pige, der som 17-årig blev dømt for narkohandel. Hun boede i Danmark, hun havde opholdstilladelse. Hun blev dømt i forbindelse med en større sag, hvor hun var medhjælper. Hun afsonede sin straf, hun boede fortsat i Danmark, hun blev dansk gift, hun fik adskillige børn, som gik i dansk skole. 12 år efter, at hun havde afsonet sin straf, gav vi hende dansk statsborgerskab, for vi syntes faktisk, hun havde udstået sit regnskab med samfundet, og hun havde ikke begået yderligere kriminalitet.

Hvis man går ned i statistikken, kan man sige: ja, vi har givet dansk statsborgerskab til narkohandlere. Hvis det er den måde, fru Tove Fergo vil have det på! Vi gennemgår alle sagerne og siger, hvad er det for et grundlag, vi afgør det på, vi afgør det nemlig individuelt efter at have set, hvordan sagerne er beskaffet, og hvad de pågældende personer i øvrigt har befattet sig med, siden de afsonede deres straf.

Jeg vil godt sige, at det er beskæmmende, at fru Birthe Rønn Hornbæchs retssyn, som er solidt og godt, ikke mere gør sig gældende i Venstres repræsentation i Indfødsretsudvalget. Jeg vil også gerne sige, at Indfødsretsudvalget har en velfungerende og glimrende formand, som er repræsentant for Det Konservative Folkeparti, og der har ikke været nogen som helst problemer. Jeg synes, formanden har udvist en storslået langmodighed med Venstres medlemmer, som virkelig må mane til optimisme, når man tænker på, hvis de to partier engang skal i regering sammen igen. Så er der virkelig stor langmodighed at vente fra De Konservative.

Mit spørgsmål er blot: Hvor længe vil De Konservative virkelig udholde Venstres ordførere?

(Kort bemærkning).

Jonna Grønver (V):

Venstres politik i dag er ikke et skift i forhold til den politik, der hidtil har været ført.